

לי ינור
ROOMS

ROOMS
Lee
Yanor

לי ינור
ROOMS

לי ינור
ROOMS

ינואר-פברואר 2015
אוצרת: סאלי הפטל נוה

מנהלות גלריה: ענת בר נוי, ליאור יהל אוהד
אסיסטנטית: גוני ברמן
לוגיסטיקה: עומרי מתיתיהו
יחסי ציבור: רות שטרית

עיצוב והפקת הקטלוג: דאדלוס
עריכת טקסט בעברית ותרגום לאנגלית: מאיה שמעוני
צילום התערוכה: ליאת אלבלינג
הדפסה: ע.ר. הדפסות בע"מ

תודה מיוחדת: אבי לני ומיכאלה בורלא, יפעת תדמור,
סמנטה אדלר דה אוליביירה, גלי רשף,
ששה וטליה פרנקלין, ארז צמח ושי צמח.

המידות נתונות בסנטימטרים רוחב X גובה

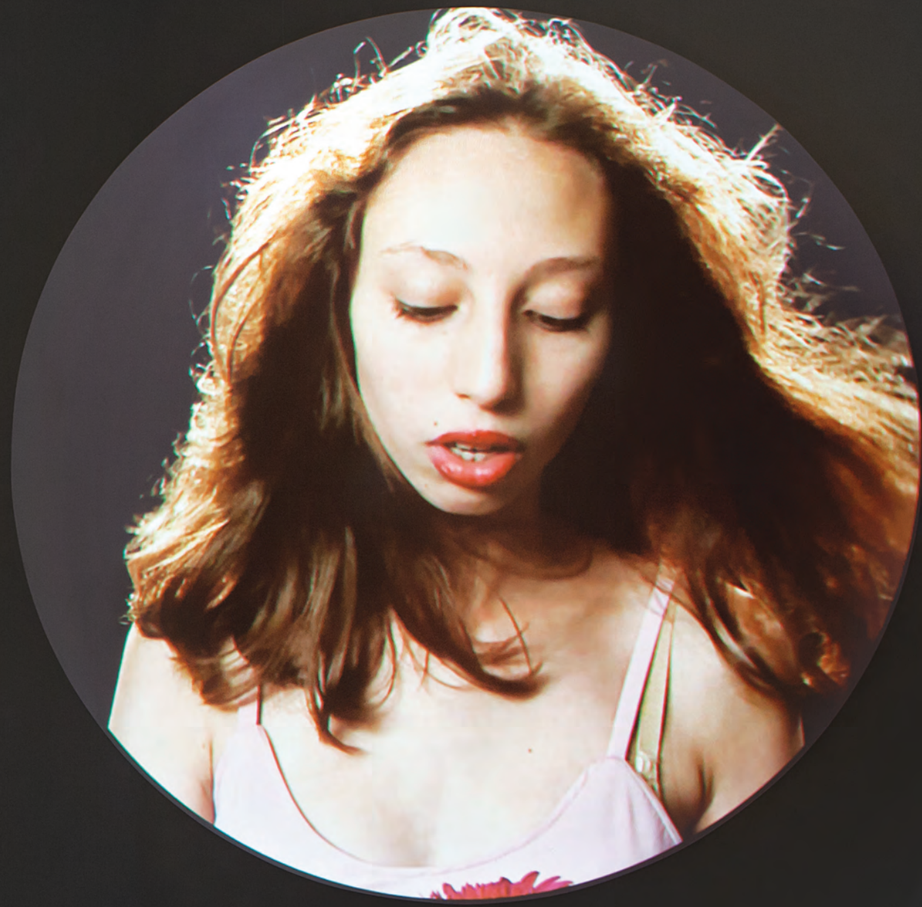
על העטיפה: פרט מתוך **לגאטו**, 2015, מיצב וידאו בשני ערוצים
כריכה פנימית: **לני**, 2015

© 2015 כל הזכויות שמורות לזימאק בע"מ

Zemack
Contemporary
Art

גלריה זימאק אמנות עכשווית
ה' באייר 68, תל אביב 62198
טל. 03.6914582
info@zcagallery.com
www.zcagallery.com

בתערוכתה החדשה **Rooms**, המוצגת בגלריה זימאק לאמנות עכשווית, מציגה האמנית לי ינור מערך תמונות תיאטרליות המשרטטות מרחב תודעתי שברירי ופגיע, בו כלואות דמויות הנעות בתוך זמן לא זמן, בין מה שהיה לבין מה שעתיד לבוא. דמויותיה של ינור, נשים בשלבי חיים שונים, מגיחות מתוך העבודות כתעתועי זיכרון, רוחות רפאים פרטיות המציירות נרטיב התרחשות מקוטע ולא-רציף. הן מסגירות הלך רוח מהורהר, חולמני, אובססיבי והיסטרי לפרקים, ומתנהלות בפשטות ובישירות המתועלות לביצוע פעולה יומיומית, אגבית לכאורה.

התערוכה מתפרשת על שני מפלסי הגלריה ועושה שימוש בחלל ובצורתו האדריכלית כנדבך המעצים את הנרטיב האנושי המגולל בעבודות הווידאו והתצלומים המוצגים. זהו מיצב תלוי-מקום, המבקש להפוך את חלל הגלריה לזירת התרחשות ביתית, האוצרת בחובה את המוכר שעשוי להיות בו זמנית מאיים. על בימה זו מתנהלות בחמקמקות נשותיה של ינור - מישירות מבט אל הצופה ברגע אינטימי, כממתיקות סוד, רגע לפני שהן נמוגות אל מרחב קיום אחר, הרחק מהחלל הממשי של הגלריה ותודעת המבקר.

העבודות המוצגות בתערוכה מהוות מפגן נשי החוגג את יופייה, עומקה ומורכבותה של דמות האישה. ברגישות רבה מפגישה האמנית תיאורים של ילדות-נערות עם אלו של נשים בשלות, מתוך כוונה להרהר בתהליכי השתנות, התבגרות ועריכת חשבון נפש. אף כי אינן פוליטיות במהותן, העבודות מהדהדות את הביקורת הנוקבת של האמנות הפמיניסטית של שנות השבעים והשמונים של המאה העשרים ביחס לייצוג דמות האישה.

בכניסה לגלריה מוצגת עבודת הווידאו **Full Moon**, המהווה מפתח לקריאת כלל התערוכה. דמותה של ברברה, רקדנית ושחקנית בוגרת, מגיחה במלוא יופייה במספר מערכות קצרצרות כבמחזה סוריאליסטי, כשדימוי הירח המלא המרצד לצידה משרה על דמותה מסתורין ומלנכוליה. חלק מפעולותיה מכוונות מטרה, ואילו אחרות מתבצעות מכוח האינרציה ומסגירות חופש פעולה בעל אופי של אימפרוביזציה בימתית. ברברה מציגה עמדה נחושה ויציבה של קבלה והשלמה עם חלוף הזמן ואותותיו. היא מזמנת אינטימיות הצומחת מהיכרות ומאמצת תהליכי השתנות מתוך מקום שלם. אולם באותו זמן היא מופיעה בפנינו גם כברברה מוכת הירח - משוחררת ובלתי צפויה, תאוות חיים וחופש - המפנה מבט אל העבר המשתקף מבעד לשתי העבודות הסמוכות לה, **לני** ו-**Homecoming**.

במרכז עבודת הווידאו **לני** ניצבת דמות נערה המשדרת תום, רוך ועדינות, כדמות מדונה רנסנסית על מדליון המרחף בחלל. הנערה מפשיטה בחינניות רבה פרח מעלי כותרתו, בעודה ממלמלת בביישנות שאלות על אהבה; תהיות קטנות ומהוססות של שבריריות מתבגרת המהרהרת בהבטחה שעתידה לבוא. לצידה מרחפת בהילוך איטי קולנועי מטריד שמלת ילדה בעבודת הווידאו **Homecoming**. השמלה המיותמת, הכלואה במרחב טמפורלי לא מוגדר, מציפה תחושות של מאוימות (uncanny) המעוררות אי נוחות ודיסאוריינטציה לנוכח חפץ שהוא באופן פרדוקסלי מוכר וזר באותה העת.[1]

במפלס התחתון של הגלריה מציעה ינור התבוננות מרוחקת יותר - שורה של הערות אגב על ייצוגיי נשים ונשיות המסגירים עמדה אנכרוניסטית. סדרת התצלומים **שמיכות** מתכתבת עם תפיסה חומרית של פיסול קלאסי מהעת העתיקה, בה פסלים מצאו עניין רב ואתגר בתיאור ריאליסטי של מערכות בד עשירות בקפלים (דרפריות) המכסים את הגוף העירום. בסדרה זו דימוי גוף האישה כמעט ונעדר לחלוטין. הגוף מקבל נוכחות מינורית דרך איבריו (זוג ידיים, מקטע ראש), כאשר את מקום הסילואט הנשי תופסת מסה מוצקה של חומר חסר חיות, המדמה גוש אבן מפוסל. לצידה מוצגת סדרת התצלומים **שמלות**. על אף שגם בה אין תצוגת עירום לכשעצמו, הסדרה מרמזת למיניות חבויה, כאשר הדימוי הכמעט מופשט מתברר כחלקה הפנימי של שמלת ילדה המרחפת ריקה. הדימוי, המוצג במבט המתבונן מלמטה כלפי מעלה אל תוך צידה הנסתר של השמלה, אוצר בתוכו יופי רב-עצמה לצד אלימות לטנטית.

צמד עבודות הווידאו **אני חייבת** ו**אני רוצה לראות את הים** מציגות סיטואציות בימתיות מאולתרות שבמוקדן דמות נשית המבצעת פעולה פיזית תוך כדי דקלום מונולוג. אלו הן נשים אובססיביות, על סף התמוטטות עצבים, אשר בדומה לדפוס הסטריאוטיפי של האישה ההיסטרית במאה התשע-עשרה ובהמשך של גיבורות סרטיו של אלמודובר, קסמן נובע במידה רבה ממצבן הנפשי המעורער. **לגאטו**, עבודת וידאו דו-ערוצית, מבוססת על ערכים של תנועה, זמן וחלל ועל היחסים שנרקמים ביניהם. דרך שלושה אלמנטים, בשלוש מערכות, העבודה בוחנת את פעולתם של חוקים פיזיקליים כמו כוח המשיכה, עקרון ההתמדה (אינרציה) ומהירות על נפח גוף ומסת אובייקט. ההתרחשות, הנטולת נרטיב לינארי, משתמשת במניפולציות עריכה קולנועית על מנת להדגים מצבים, בלתי אפשריים לכאורה, הממזגים שני פרמטרים מנוגדים (כובד וקלילות, מסה והעדר נפח והאטה והאצה של תנועה). העבודה **מריה**, פריים צילומי בודד, מציגה דמות אישה מגבה. זוהי דמות חידתית חסרת זהות, הנמוגה קליל אל חשכת בד השיפון עליו היא מודפסת. שמלתה האדומה משדרת חושניות בארוקית מהפנטת. דמותה הנעדרת-נוכחת של מריה מותירה תחושה של ריק ועצבות. הסדרה **ללא כותרת** כוללת שלושה תצלומים המציגים שברי משפטים המשוכים כבאבחת מכחול זריזה על גבי דימוי המזכיר לוח שיש, ושלושה תצלומים ובהם דימוי מבנה אדריכלי המאזכר בית. המפגש בין הדימויים מעורר תחושת שייכות ושיבה הביתה לצד ניכור וזרות, ומעצים את התחושה הדואלית השורה על התערוכה.

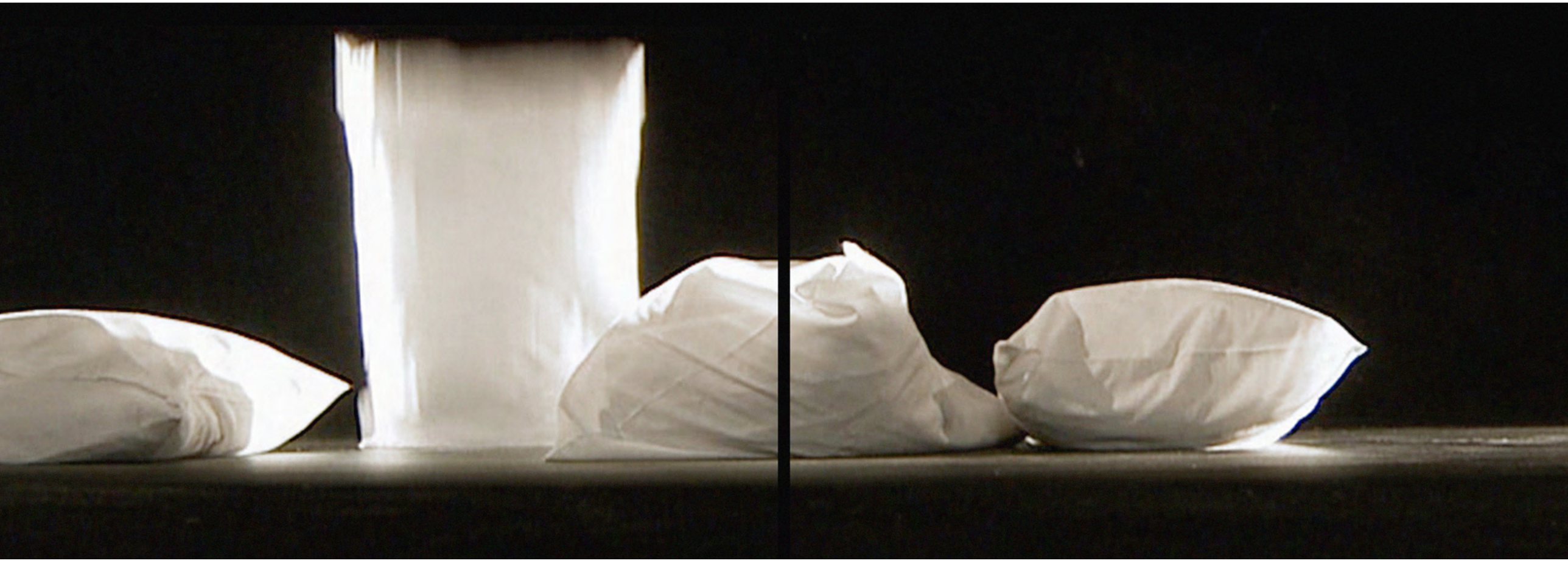
עבודותיה של ינור מנוסחות על פי רוב ככתב חידה אישי המסרב להתפענח בקלות. הן חותרות לרב-משמעי ומכילות דואליות מושגית מתוך רצון לכונן טרנספורמציה רעיונית. מתחת לפני השטח של אסתטיקה מלוטשת ויופי רב-עוצמה המאפיינים את העבודות, רוחשים מטענים רגשיים עמוקים, בדידות וכאב תהומי מהולים באופטימיות זהירה, השלמה וקבלה. הרמזים לסכנה פוטנציאלית ואלימות המהדהדים בתערוכה, מזמנים לצופה חוויית צפייה אינטנסיבית.

התערוכה **Rooms** מתנהלת על התדר העדין שבין יצירת מרחב אינטימי, "חדר משלך", המאפשר רפלקסיה והתבוננות עצמית, מקום מוגן בו נחשפים מאווייה וסודותיה הכמוסים של האישה, לבין חלון הצצה לתודעה חברתית מקובעת הניזונה מתפיסות גבריות וסטריאוטיפיות ביחס לדמות האישה.

אוצרת: סאלי הפטל נוה

1 זיגמונד פרויד הרחיב את מושג ה- "uncanny" כלומר ה"מאוים" במאמרו משנת 1919 "Unheimlich".
המאמר פורסם על ידי Imago והודפס מחדש בהוצאת Sammlung, Fünfte Folge (תורגם על ידי Alix Strachey).

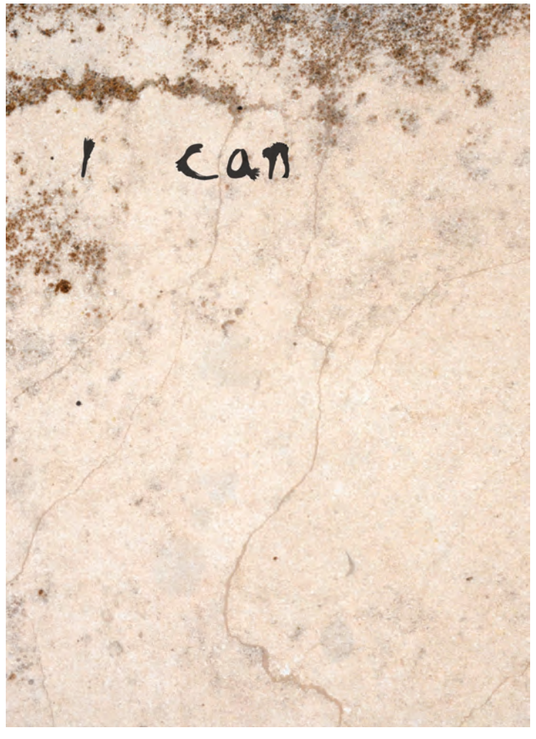

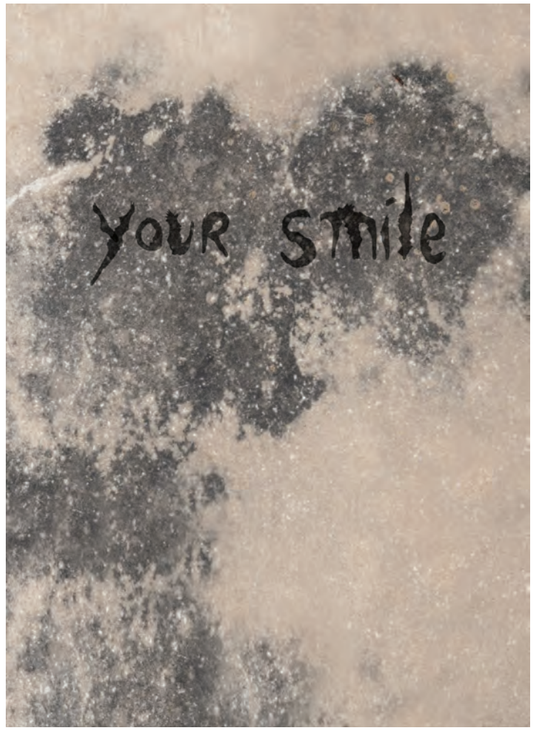

I can

Feel

your smile

LEE YANOR

Lee Yanor was born in Haifa, Israel (1963), and currently lives and works in Tel Aviv. She holds a Master of Fine Arts from the University of PARIS VIII, Paris, and a Bachelor of Fine Arts from Bezalel Academy of Arts and Design, Jerusalem and from Pratt Institute, New York. Yanor had solo exhibitions at Zemack Gallery for Contemporary Art, Tel Aviv (2012); The Jewish Theater, Stockholm (2010); The Heder Gallery, Tel Aviv (2008); The Taipei Fine Arts Museum, Taiwan (2007); The Ramat Gan Museum for Israeli Art, Ramat Gan (2000); Centre Pompidou, Paris (1994), and more. Her works were also featured in many group shows, including at the Hansen House, Jerusalem (2014); The Jerusalem Artist's House, Jerusalem (2011); 798 Museum, Beijing (2009); Tel Aviv Museum of Art, Tel Aviv (2007); Mane Katz Museum, Haifa (2001) and more. Yanor is the Winner of The Constantiner Photography Award, Tel Aviv Museum of Art (2002). Selected Publications: **Come Dance With Me**, published by Zemack Contemporary Art, Tel Aviv; **Small Song: Video Expose**, published by The Jewish Theatre Stockholm, 2010; **Memory Fields**, published by Taipei Fine Arts Museum, 2007; **Lee Yanor: Artist Book**, edited by Anders Wester and published by The Jewish Theatre Stockholm, 2011.

לי ינור

לי ינור נולדה בחיפה (1963) וכיום חיה ועובדת בתל אביב. היא בעלת תואר שני באמנות חזותית מאוניברסיטת פריז 8 (Université Paris 8) ותואר ראשון מבצלאל האקדמיה לאמנות ועיצוב, ירושלים ו-Pratt Institute, ניו יורק. ינור הציגה תערוכות יחיד רבות, ביניהן בגלריה זימאק לאמנות עכשווית, תל אביב (2012); התיאטרון היהודי, שטוקהולם (2010); גלריה החדר, תל אביב (2008); המוזיאון לאמנות בטייפי, טאיוואן (2007); מוזיאון רמת גן לאמנות ישראלית, רמת גן (2000); מרכז ז'ורז' פומפידו, פריז (1994) ועוד. עבודותיה הוצגו בתערוכות קבוצתיות רבות, ביניהן בבית הנסן, ירושלים (2014); בית האמנים, ירושלים (2011); מוזיאון 798, בייג'ין (2009); מוזיאון תל אביב לאמנות (2007); הגלריה האוניברסיטאית ע"ש גניה שרייבר, תל אביב (2007); מוזיאון מאנה-כץ, חיפה (2001) ועוד. זוכת פרס קונסטנטינר לצילום מטעם מוזיאון תל אביב לאמנות (2002). פרסומים נבחרים: **Come Dance With Me**, פורסם על ידי גלריה זימאק לאמנות עכשווית, תל אביב, 2011; **Lee Yanor: Artist Book**, עורך Anders Wester, פורסם על ידי התיאטרון היהודי, שטוקהולם, 2011; **Small Songs: Video Expose**, פורסם על ידי התיאטרון היהודי, שטוקהולם, 2010; **Memory Fields**, פורסם על ידי המוזיאון לאמנויות יפות טייפי, 2007.

pp. 4-5, 18-19
FULL MOON
two-channel HD video installation, 2015
04:15 min.
Featuring Barbara Kaufmann
Editing: Ifat Tadmor & Mariana Bouhsira
Original music by: NORSCQ, Jun Miyake
Sound design: Cobi Eizenmann
Grading: Edit Mistika – Yoav Raz

inside front cover, pp. 6-7, 17
LENNY
HD video, 2015
03:00 min.
Featuring Lenny Bourla
Editing: Ifat Tadmor
Original music by: NORSCQ, Jun Miyake
Artistic directing & lighting design: Gali Reshef
Production assistants: Aviram Sa'ar,
Tal Cohn & Omry Shushan
Sound design: Cobi Eizenmann
Grading: Edit Mistika – Yoav Raz

p. 17
HOMECOMING
HD video, 2015
23:16 min.
Editing: Ifat Tadmor
Original music by: NORSCQ, Jun Miyake
Artistic directing & lighting design: Gali Reshef
Production assistants: Aviram Sa'ar,
Tal Cohn & Omry Shushan
Sound design: Cobi Eizenmann
Grading: Edit Mistika – Yoav Raz

cover, pp. 10-11, 12-13
LEGATO
two-channel HD video installation, 2015
03:47 min.
Featuring Michaela Bourla
Editing: Ifat Tadmor
Original music by: NORSCQ, Jun Miyake
Artistic directing & lighting design: Gali Reshef
Production assistants: Aviram Sa'ar, Tal Cohn & Omry Shushan
Sound design: Cobi Eizenmann
Grading: Edit Mistika – Yoav Raz

p. 22
I HAVE TO
HD video installation, 2015
02:47 min.
Featuring Cristiana Morganti
Editing: Ifat Tadmor & Mariana Bouhsira
Original music by: NORSCQ
Sound design: Cobi Eizenmann
Grading: Edit Mistika – Yoav Raz

p. 23
I WANT TO SEE THE SEA
HD Video installation, 2015
03:20 min.
Featuring Ruth Amarante
Editing: Ifat Tadmor.
Original music by: NORSCQ
Sound design: Cobi Eizenmann
Grading: Edit Mistika – Yoav Raz

p. 29
BLANKET 1, 2015
glass print, 150x100 cm

p. 28
BLANKET 3, 2015
glass print, 150x100 cm

p. 27
63, 2015
glass print, 40x40 cm

p. 27
36, 2015
glass print, 40x40 cm

p. 27
41, 2015
glass print, 40x40 cm

p. 14-15
UNTITLED, 2015
six glass prints, 50x33 cm (each)

inside back cover
MARIA, 2015
c-print and print on voile; 200x120 cm

עמ' 5-4, 18-19
FULL MOON
מיצב וידאו HD דו ערוצי, 2015
04:15 דק'
בהשתתפות ברברה קאופמן
עריכה: יפעת תדמור ומריאנה בוסירה
מוסיקה מקורית: JUN MIYAKE, NORSQC
עיצוב פסקול: קובי אייזנמן
גריידינג: אדיט מיסטיקה, יואב רז

פנים כריכה קדמית, עמ' 7-6, 17
לני
מיצב וידאו HD, 2015
03:00 דק'
בהשתתפות לני בורלא
עריכה: יפעת תדמור
מוסיקה מקורית: JUN MIYAKE, NORSQC
ניהול אומנותי ועיצוב תאורה: גלי רשף
עוזרי הפקה: אבירם סער, טל קון ועמרי שושן
עיצוב פסקול: קובי אייזנמן
גריידינג: אדיט מיסטיקה, יואב רז

עמ' 17
HOMECOMING
וידאו HD, 2015
23:16 דק'
עריכה: יפעת תדמור
ניהול אומנותי ועיצוב תאורה: גלי רשף
עוזרי הפקה: אבירם סער, טל קון ועמרי שושן
עיצוב פסקול: קובי אייזנמן
גריידינג: אדיט מיסטיקה, יואב רז

כריכה, עמ' 11-10, 13-12
לגאטו
וידאו HD דו ערוצי, 2015
03:47 דק'
בהשתתפות מיכאלה בורלא
עריכה: יפעת תדמור
מוסיקה מקורית: JUN MIYAKE, NORSQC
ניהול אומנותי ועיצוב תאורה: גלי רשף
עוזרי הפקה: אבירם סער, טל קון ועמרי שושן
עיצוב פסקול: קובי אייזנמן
גריידינג: אדיט מיסטיקה, יואב רז

עמ' 22
אני חייבת
וידאו HD, 2015
02:47 דק'
בהשתתפות כריסטיאנה מורגנטי
עריכה: יפעת תדמור ומריאנה בוסירה
מוסיקה מקורית: JUN MIYAKE, NORSQC
עיצוב פסקול: קובי אייזנמן
גריידינג: אדיט מיסטיקה, יואב רז

עמ' 23
אני רוצה לראות את הים
וידאו HD, 2015
03:20 דק'
בהשתתפות רות אמרנטה
עריכה: יפעת תדמור
מוסיקה מקורית: JUN MIYAKE, NORSQC
עיצוב פסקול: קובי אייזנמן
גריידינג: אדיט מיסטיקה, יואב רז

עמ' 29
שמיכה 1, 2015
הדפסה על זכוכית, 150X100 ס"מ

עמ' 28
שמיכה 3, 2015
הדפסה על זכוכית, 150X100 ס"מ

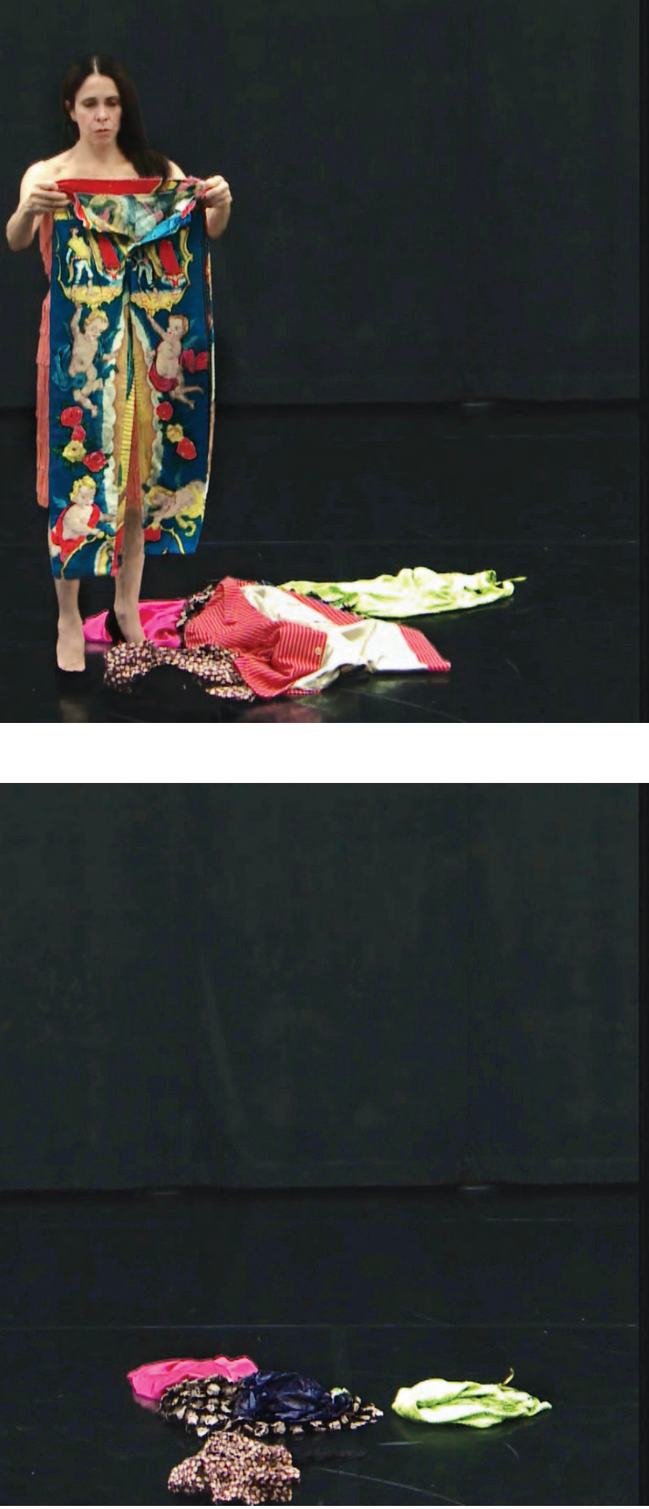
עמ' 27
 # 63, 2015
הדפסה על זכוכית, 40X40 ס"מ

עמ' 27
 # 36, 2015
הדפסה על זכוכית, 40X40 ס"מ

עמ' 27
 # 41, 2015
הדפסה על זכוכית, 40X40 ס"מ

עמ' 15-14
ללא כותרת, 2015
שש הדפסות על זכוכית, 33X50 ס"מ (כל אחת)

פנים כריכה אחורית
מריה, 2015
הדפסת למבדה והדפסה על שיפון, 120X200 ס"מ

The video work **Lenny** focuses on the figure of a girl who exudes innocence and tenderness, like a renaissance Madonna on a medallion. The girl is seen gracefully picking petals off a flower, bashfully mumbling questions about love; little tentative questions of adolescent fragility contemplating a future promise. At her side we find the video **Homecoming**, which portrays a girl's dress floating in a disturbing cinematic slow-motion. Trapped in an indefinite temporal space, the orphaned dress brings to the fore an uncanny feeling that generates discomfort and disorientation in the face of something which is paradoxically familiar and foreign at the same time.[1]

In the lower level of the gallery Yanor offers a more distant observation, a series of casual remarks on representations of women and femininity that demonstrate an anachronistic attitude. The series of photographs entitled **Blankets** corresponds with the material approach of ancient classical sculpting, in which sculptors found an interest and a challenge in a realistic portrayal of rich draperies that veil the nude body. In this series, the female body is almost completely absent, leaving only glimpses of exposed fragments (a pair of hands, a small part of a head) and the feminine silhouette is replaced by a solid mass of inanimate material simulating a sculptural stone. Beside it we find the series of photographs **Dresses**. While it does not feature any nudity per se, the series alludes to a veiled sexuality, when what at first seems like an almost abstract image turns out to be the inside of a girl's dress, hovering in the middle of the frame empty and bodiless. The image, presented from a low perspective that exposes the hidden side of the dress, holds powerful beauty alongside latent violence.

The video works **I Have To** and **I Want to See the Sea** display improvisational theatrical situation at the center of which stands a female figure that performs a physical action while reciting a monologue. These are obsessive women on the verge of a nervous breakdown. Like the stereotypic pattern of the hysterical women in the 19th century, and later the cinematic women of Almodovar, their charm stems to a large degree from their unstable mental state. **Legato**, a two-channel video work, is based on values of movement, time, and space and the relations weaved between them.

With three elements, in three acts, the work examines the application of the physical laws of gravitation, inertia, and velocity, on body volume and object mass. The event, which has no linear narrative, draws on cinematic editing manipulations to demonstrate seemingly impossible situations that merge opposed parameters (heaviness and lightness, mass and absence of volume, and deceleration and acceleration).

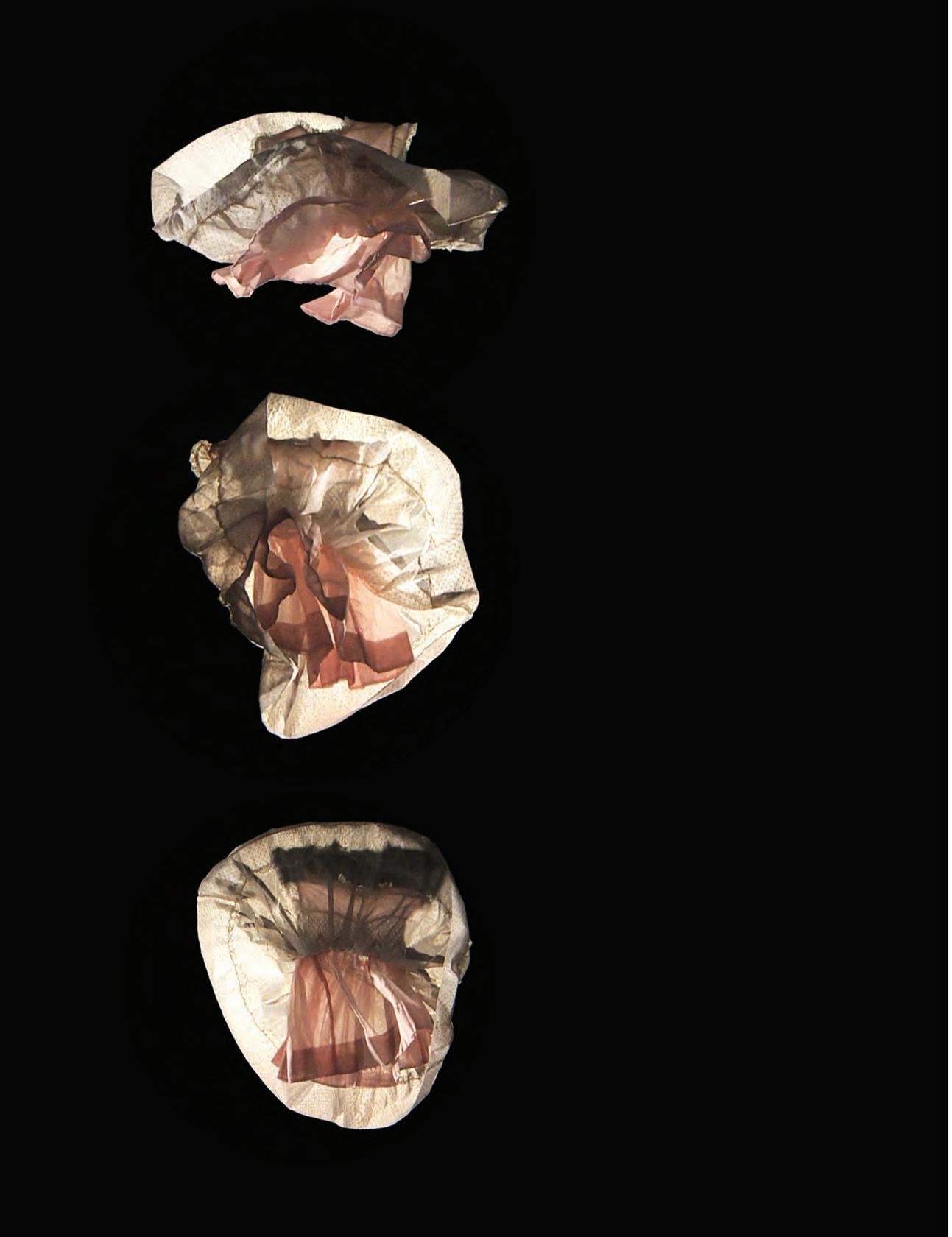
The work **Maria**, a single photographic frame, features a woman seen from the back; her red dress emanates mesmerizing Baroque sensuality. This is an enigmatic anonymous figure that fades into the darkness of the chiffon material on which it is printed. Maria's absent-presence leaves behind a sense of emptiness and sadness. The series **Untitled** is comprised of three photographs that portray fragments of sentences drawn as a brushstroke on an image that brings to mind a marble slab, and three photographs that feature an image of an architectural construction reminiscent of a house. The juxtaposition of the images engenders a sense of belonging and returning home as well as alienation and strangeness, underscoring the dualistic feeling that imbues the exhibition.

Yanor's works are formulated for the most part as a personal riddle that defies easy deciphering. They strive for the ambivalent and hold a conceptual duality in the desire to establish mental transformation. Under the shell of refined aesthetics and powerful beauty, deep emotional charges teem beneath the surface, a mixture of lonely and bottomless pain mixed with cautious optimism, resignation and acceptance. Potential danger and violence reverberate through the works, and summon for the visitor an intensive viewing experience.

The exhibition **Rooms** oscillates along the subtle frequency between creating an intimate space, a room of one's own that provides a safe place in which the woman's secrets and desires are revealed, a space for reflection and introspection, and a window to a fixed social consciousness rooted in stereotypical male perceptions of the female figure.

CURATOR: SALLY HAFTEL NAVEH

1 Sigmund Freud expanded the concept of "the uncanny" in his 1919 essay "Unheimlich".
The essay was published by Imago and reprinted by Sammlung, Fünfte Folge (translated by Alix Strachey).

In her new exhibition **Rooms**, held at Zemack Contemporary Art Gallery, Lee Yanor presents a set of theatrical pictures that delineate a fragile and vulnerable mental space, where we find figures trapped in timeless time, between what already took place and what is yet to come. Yanor's figures, women in different stages of life, emerge from the works like illusive memories, private phantoms that formulate a fragmented nonsequential narrative. They divulge a reflective, pensive mood, at times obsessive and hysterical, and conduct themselves with directness and simplicity channeled to the execution of a mundane, seemingly trivial action.

The exhibition covers the two levels of the gallery, using the space and its architecture as a tier that enhances the human narrative embodied in the videos and photographs. It is a site-specific installation that seeks to transform the space of the gallery into an arena of domestic events, which holds the familiar and menacing at the same time. The presence of Yanor's women in these works is elusive; they look straight at the viewer, as though confiding in him at an intimate moment, a second before they fade into another existence, away from the tangible space of the gallery and the visitor's mind.

The works featured in the exhibition constitute a feminine display that celebrates women's beauty, profundity, and complexity. The artist brings together with great sensitivity portrayals of young girls and depictions of mature women, in the aim of reflecting on processes of change, maturing, and soul-searching. While these works are not political in essence, they contain the echoes of the poignant criticism regarding the representation of women expressed in 1970s and 1980s feminist art.

The video work **Full Moon**, presented at the entrance to the gallery, serves as a key to the entire exhibition. The figure of Barbara – a mature dancer and actress – emerges in all her beauty in several short acts, like in a surrealist play. Besides her flickers an image of a full moon that imbues her image with mystery and melancholy. Some of her actions are purposeful, and others are performed by inertia, revealing freedom of action like that found in theatrical improvisation. Barbara presents a determined and poised position of acceptance of the passage of time and its signs. She summons intimacy that grows from familiarity, and embraces processes of change from a place of completeness. However, at the same time she is also moonstruck Barbara – free and unpredictable, with a lust for life and freedom – who looks at the past reflected through the two adjacent works: **Lenny** and **Homecoming**.

ROOMS
Lee
Yanor

January-February 2015
Curated by Sally Haftel Naveh

Gallery Directors: Anat Bar Noy, Leore Yahel Ohad
Assistant: Goni Berman
Logistics: Omri Matityahu
Public relations: Ruth Sheetrit

Catalogue design: Deadalos Design
Hebrew editing and translation to English: Maya Shimony
Exhibition photography: Liat Elbling
Printing: A.R. printing

Specials thanks: Avi, Lenny & Michaela Bourla, Ifat Tadmor,
Samantha Adler de Oliveira, Gali Reshef,
Sasha & Talia Franklin, Erez Zemach, Shai Zemach

Dimensions are given in centimeters, height X width

On the cover: **Legato**, two-channel HD video installation, 2015 (detail)
Inside cover: **Maria**, 2015

© 2015, copyrights Zemack Ltd.

Zemack
Contemporary
Art

Zemack Contemporary Art
68, Hey B'Iyar St., Tel Aviv 62198
T +972 3 6915060
F +972 3 6914582
info@zcagallery.com
www.zcagallery.com

ROOMS
Lee
Yanor

ROOMS
Lee
Yanor